

Kapitola druhá: Manželství, rozvod a fáze procitnutí

Proč už nemluvíme o otci dětí? Nikdy k nim neměl téměř žádný vztah. Bylo to čím dál horší. Už ho zajímali jen kamarádi a hospoda. Když bylo Tereze pět a Pátovi osm, rozvedli jsme se. Můj bývalý manžel, než jsem zažádala o rozvod, pil čím dál tím víc a doma se objevoval stále méně. Přestal chodit úplně do práce a přes den nebyl ani doma. Přišel v noci, zatímco jsme s dětmi spali, a když jsme vstávali, spal on. Bylo to pro mě hrozné období, moje první noční můra. Život s mým bývalým manželem byl velice těžký. I když mu už bylo kolem třiceti, rozum se úměrně s jeho věkem nevyvíjel. Spíš jsem si myslela, že tohle tak nějak postihuje pubertáky. Pavla v jeho věku nenapadlo nic jiného, než že si našel bandu skinů a chodil s nimi chlastat do nově zřízené „putyky zvané Hnízdo“. Ač měl v té době vlasů ještě dost, jednoho dne přišel s kebulí jako koleno, naprosto holou. „Proboha, jak to vypadáš?!“ zděsila jsem se, když jsem ho uviděla. Já byla ohromená jeho příšerným nápadem a děti se mu smály. To bylo Pátovi asi sedm let a Tereze čtyři. „Aspoň že nepřišel ještě s barevným kohoutem na hlavě,“ říkala jsem si. Kéž by tohle byl jeden z jeho posledních nápadů. Jenže jako bonus se nechal potetovat a s novými obrázky po těle se vracel skoro každý týden. Do práce stále nechodil a jednoho dne jsem zjistila, že si bere peníze z mojí peněženky. Já jsem chodila do práce, vydělávala jsem a Pavel mi začal krást prostředky na svoje každodenní návštěvy hospod. „Pavle, co to má znamenat? Chybí mi tu v peněžence už poněkolkáté plno peněz,“ zeptala jsem se našťavaně a rychle jsem